

Kvalitní relaxace není zadarmo.

V poslední době se začíná v Česku čerit hladina veřejného zájmu o vířivé bazény, jednak díky rostoucímu zájmu potenciálních kupců a také zásluhou posunu v nabídce tohoto poměrně drahého zboží na našem trhu.

V počátku devadesátých roků se k nám jen v omezené míře dovážely tyto systémy převážně z USA a Kanady. Později s narůstajícím zájmem se u nás začaly objevovat i výrobky evropských a českých firem.

Určitý zlom způsobila především levná čínská spa, nezdělaná špatně nebo ještě horší plagiáty renomovaných značek, které se objevily v poslední době v nabídce některých hobby marketů a prodejců, kteří se dříve této komoditě prakticky nevěnovali. V některých případech záměrně, jindy vinou elementární odborné nezpůsobilosti obchodníků, jsou tak zájemci o koupi mylně nebo i cíleně zkrásleně informováni. Usnadňuje to přetrvávající nízká úroveň znalostí veřejnosti o poměru ceny a kvality tohoto nelevného zboží, jehož jednotková cena se pohybuje ve statisících korun.

V čem tkví hlavní problém s asijskými konkurenty kanadských, severoamerických i evropských výrobců spa? Stejně jako u jiných druhů zboží produkovaného v posledních letech asijskými fabrikami je třeba velmi pečlivě sledovat kvalitu každého komponentu i finální montáže. Už jen prosté srovnání cen musí vyvolat spoustu neodbytných otázek. Jak je možné, že někdo dokáže vyrobit vířivku za méně než sto tisíc korun, když ostatní renomovanější dlouhodobí producenti to samé nabízejí za troj- i více násobnou cenu? Na první pohled tyto levná spa nepůsobí nikterak luxusně, nicméně několikanásobný rozdíl v ceně to nevysvětluje.

Mnohokrát jsme se přesvědčili o platnosti přísloví, že nejsme tak bohatí, abychom mohli nakupovat levné zboží jako například u textilu nebo bot. U spa jako by to ale neplatilo. V první chvíli si zákazník řekne... výborně, ušetřil jsem sto, dvě stě tisíc korun, aby po krátké době zjistil, že místo toho prodělal sám sto tisíc, a navíc mu na terase nebo v domě překáží neprovoznoschopné, prakticky neopravitelné zařízení. A to je ještě ta lepší varianta, když si uvědomíme, že v útrokách vířivky se snoubí voda s el. zařízením a co může způsobit např. nekvalitní těsnění, nespolehlivé čerpadlo nebo nekvalitní materiály hadic, spojek apod.

Bezporuchový provoz je jedním z klíčových požadavků na tato zařízení hodnotou srovnatelná např. s novou škodovkou a každý takto složitý systém potřebuje čas od času zkontrolovat, seřadit nebo vyměnit některé díly. O to se starají proškolení odborníci autorizovaných firem. Co ale když výrobce z „úsporných důvodů“ se o nic podobného nepostará a nechá zákazníka na holičkách a láká zákazníka jen na dumpingovou cenu? Pak se snadno může stát, že vysněné spa postavíte na špalky a časem odvezete jako nepotřebný balast na skládku odpadu.

Dalším nešvarem je postup některých evropských „také výrobců“ vířivek, kteří dovezou toto zboží z Asie, zbaví ho těch nejrizikovějších agregátů a technologických komponentů a pak pod jinou značkou nabízejí na zdejších trzích za vyšší cenu. Trabant ale zůstane trabantem, i když dostane chromové nárazníky, klimatizaci nebo dokonce lepší motor. U aut to mnozí lidé už dávno chápou, u vířivek ale často podléhají falešnému vábení některých nezodpovědných prodejců, kteří záměrně zkráslejí fakta, nebo alespoň zamlčují v kontaktu s potenciálním zákazníkem to nejpodstatnější. Firmy nabízející na českém trhu o poznání kvalitnější, a proto i výrazně dražší spa oprávněně vyjadřují znepokojení nad nerespektováním některými prodejci asijských vířivek elementárních zásad slušnosti, profesionální cti dezinformováním svých klientů při honbě za krátkodobým ziskem.

Potenciální zájemce o koupi spa by si měl zajistit dostatek relevantních informací z hodnověrných zdrojů a teprve pak jít za obchodníky vybaven minimálně základními znalostmi alespoň na stejné úrovni, s jakými jde kupovat například osobní auto pro svou rodinu.

Vyňato z časopisu Bazény – Sauny 2/2010